De tenir una idea a transformar-la en projecte

Posar noves idees sobre la taula ens ajuda a avançar. Mal aniria si arriba el dia en què no apareguin propostes de millora, vinguin d'on vinguin. Quan ha nascut una bona idea comença el treball de donar-li forma, de fer-la viable i, força més enllà, convertir-la en realitat. Tot i que aquesta etapa és laboriosa i complexa, mal negoci faríem si arribéssim a la conclusió que val més no tenir idees per evitar maldecaps. Seria com aquell que diu que no té amics perquè vol evitar perdre'ls un dia.

Segurament en com fer-la viable rau la clau de tot plegat. A vegades la proposta que hom ha fet envaeix la vida diària d'altres persones, sense que qui va enunciar la idea en fos conscient ni ho fes de mala fe. En aquest cas, cal que tothom parli i arribar a un equilibri entre el benefici de la idea i la queixa de qui es veu afectat. No hi renunciem: posem-hi dedicació i cortesia. Entre tots retocarem, refarem i gastarem tant paper com faci falta perquè germini.

Parlant d'una manera més acurada diríem que entre la idea i el projecte hi ha una 'metamorfosi' més que una transformació.

A vegades sentim dir que el projecte no és com la idea original. Per descomptat que no: les idees en brut necessiten d'un procés de digestió per arribar a ser possibles.

He pogut comprovar també que la societat civil de la nostra ciutat genera dos tipus de personatges en aquests períodes de metamorfosi, que segur que vostè pot identificar amb noms i cognoms.

D'una banda, hi ha aquells ciutadans que posen tot el seu enginy a resoldre les dificultats pràctiques que van apareixent. Són un prodigi d'empatia, invertint temps que els pertany a una tasca inestimable de posar d'acord la idea i la seva execució. Tot sovint aquests personatges quedaran en l'anonimat i mai els podrem agrair tot el que es mereixen per fer de la nostra ciutat un lloc més habitable.

A l'altra banda, hi ha qui furga tant com pot en les desavinences per mirar de retardar i potser arribar a fer impossible una proposta. Per exemple: quan ens trobem en aquest període laboriós per arribar a un acord es despengen, fent el corcó, davant de qui els vulgui escoltar reclamant com és que encara no tenim la solució. Oi que en coneixen algun?

Això passa a la nostra ciutat, al nostre país,...

Quan identifiquem aquests dos bàndols, passem-nos ràpidament al cantó dels que treballen a favor de les noves idees. Fem-ho amb respecte, amb cortesia i llimant totes les arestes pel bé de tothom.

JOAN PUIGDOMÈNECH és regidor de l'equip de govern i membre del PDeCAT

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/134998.html

Copyright 2024 Cugat.cat